

Kongen, men ogsaa for ethvert Attentat herpaa saavel som paa at fjerne ham fra Regjeringen ved at berøve ham Friheden for en kortere eller længere Tid eller paa anden Maade, saavel som ved totalt eller partielt at berøve ham Forstandens Brug. Det Samme bør formeentlig gjælde med Hensyn til Attentater imod Dronningens og Thronfølgerens Liv, for den Sidstes Vedkommende nærmest paa Grund af den store politiske Betydning, en saadan Gjerning har. Derimod har man troet, at det ikke var nødvendigt ubetinget at foreskrive Livsstraf for ethvert Forsøg paa at berøve Dronningen eller Thronfølgeren Friheden, eftersom Saadant dog ikke involverer en saa umiddelbar Forrykkelse af den øverste Statsstyrelse, som hvor det er Kongen, hvem Friheden berøves (see Udskiftets § 70 2det. Stykke). Ligesom Enkedronningen dernæst overhovedet staaer Kronen fjernere end Kongen og Dronningen — hvilken Sidste udenfor det nysnævnte Tilfælde i det Hele paa Grund af det nære Forhold, hvori hun staaer til Kongen, synes at burde undergives samme Beskyttelse imod personlige Angreb og Fornærmelser som Kongen selv — saaledes gjælder det Samme formeentlig ogsaa med Hensyn til Thronfølgeren, hvorfor Straffene for Angreb paa og Fornærmelser imod ham saavel som imod Enkedronningen bør sættes ringere end for lige Fornærmelser imod Kongen og Dronningen (see Udskiftets § 74), fraregnet dog for Thronfølgerens Vedkommende, som ovenfor bemærket, Attentat paa Livet. Medens der igrigt vistnok bør foreskrives meget alvorlige Straffe for personlige Angreb paa Kongen og Dronningen, turde det dog neppe være fornødent eller rigtigt at bestemme ubetinget Livsstraf — saaledes som bl. A. den norske Straffelov har gjort i Kap. 9, § 13 — for Forgribelse paa Kongens Person, da herunder indbefattes Forbrydelser af meget forskjellig Character, og man har saameget mere fundet Anledning til i Udskiftets § 71 som Straffealternativ at tilføje Tugthuusarbejde paa Livstid, som denne § skulde omfatte Forgribelse ogsaa paa Dronningens Person. En mindre Straf end den i § 71 nævnte vil selvfølgelig, i Overensstemmelse med de almindelige Regler i Udskiftets Kap. 4,

komme til Anvendelse, hvor den Skyldige kun har gjort Forsøg paa at øve Vold mod Kongen eller Dronningen, eftersom denne § ikke, saaledes som § 70, foreskriver den deri bestemte Straf for Handlinger, der sigte til den ommeldte Majestætsforbrydelse men kun for den virkelige Forgribelse paa deres Personer. Trudfler om Vold mod Kongen og Dronningen vilde vel stundom fremtræde i Forbindelse med en Virksomhed, der gaaer ud paa eller danner Indledning til en Forgribelse paa deres Personer, og forsaavidt vil Straffen da blive at bestemme efter § 71 sammenholdt med § 44 om Forsøg; men Saadant behøver naturligvis ikke at være Tilfældet. I hvert Fald maae imidlertid Trudfler, der fremføres imod selve Kongen eller Dronningen, saavel som overhovedet ethvert fornærmeligt Overfald med Skjældsord, ublu Tiltale eller deslige, i Reglen ansees som et grovere Brud paa den skyldige Frefrygt ligeoverfor Majestæternes Personer, end truende og fornærmelige Udtalelser om dem i deres Fraværelse, eller som dog ikke henendes ligefrem til eller imod dem, og Kommissionen har derfor troet, at der var Grund til at skjelne imellem disse 2 Arter af Majestætsforbrydelser, navnlig saaledes, at Straffen for de første, der kunne være i høi Grad formastelige og tilbeels endog, hvad Trudflerne angaaer, farlige, bør kunne naae op til flere Aars Tugthuusarbejde (i § 72 er foreslaaet 8 Aars) og aldrig gaae ned til almindelig Fængselsstraf, medens baade Maximum og Minimum af Straffen for de sidstomhandlede Fornærmelser mod Kongen eller Dronningen turde være at sætte ikke saa lidt lavere. Af Hensyn til, at den i § 72 omhandlede Forbrydelse, at tiltale Kongen eller Dronningen paa fornærmelig Maade, hvor grov den end, politisk betraglet, maa ansees at være, stundom paa Grund af særegne personlige Forhold m. v. vel kan egne sig til at sees i et noget mildere Lys, og at der navnlig kunne være Omstændigheder tilstede, der gjøre, at Handlingen ikke just kan ansees at vidne om et moralsk fordærvet Sind eller en lav forbryderisk Tænkemaade, har man dog troet i § 72 at burde opstille Statsfængsel (fra $\frac{1}{2}$ indtil 8 Aar) som Straffealternativ ved Siden af Strafarbejde. — Straffebestemmelsen